

סדר חירות בחברון

1) בארבעה באפריל, 1969, שנה לאחר הירצחו של ד"ר מרטין לותר קינג, מאות אנשים מרקעים שונים התאספו בכנסייה בווינגטון די סי כדי לחגוג את הפסח בעורכם את 'סדר החירות' הראשון, אשר קשר את סיפור היציאה לחירות של בני ישראל למאבקים שהתחוללו באותם ימים בארצות הברית- המאבק לזכויות אזרח וההתנגדות למלחמה בווייטנאם. "סדר" משמעותו גם סדר יום. הלילה הזה, אנו מציעים סדר יום ברור ובהיר: הלילה, חמישים שנים לאחר שראשוני המתנחלים החלו את תהליך הנישול של אדמות ובתי פלסטינים תחת משטר הכיבוש בחברון, אנו עומדים כאן יחדיו במחויבותנו לחירות וחופש לכל העמים בכל דור ודור.

5) לאחר ששפרה ופועה הניחו את היסודות להתנגדות, משה, שחי בזכות האומץ שלהן, אוסף את בני משפחתו ושותפיו- אחיו אהרן המדבר בשמו ואחיותיו המובילות את בני ישראל לחירות בשירתן. הם פועלים ביחד לעמוד מול כוחות הדיכוי ולבנות זהות משותפת בצעדים אלה של התנגדות. היום אנו ממשיכים ליצור קשרים דרך ההתנגדות. הלילה הזה, אנו חוגגים את מחויבותנו לסיים את הכיבוש ולצעוד אל עבר החירות יחדיו.

2) בכל שנה, האדם הצעיר ביותר בסדר מציג את ארבע הקושיות, השואלות מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות. הלילה הזה שונה מכל הלילות, בגלל ארבע סיבות: שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ ומצה. הלילה הזה כולו מצה. מדוע? כדי לציין ולזכור את הדיכוי ואי-הצדק על כל צורותיו, הקיימים בעולם (מחובתנו לזכור זאת בכל דור ודור). שבכל הלילות אנו אוכלים שאר ירקות. הלילה הזה כולו מרור. מדוע? אנו מסרבים להסב את מבטנו ממרור הכיבוש ואנו מקדישים את עצמנו לסיים מצב זה של אי-צדק. שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת. הלילה הזה שתי פעמים. מדוע? כדי להתאבל על מתי חברון, על החיים שנלקחו במסגרת אי-הצדק של הכיבוש. שבכל הלילות אנו אוכלים בין יושבין ובין מסובין. הלילה הזה כולנו מסובין. מדוע? הלילה הזה אנו חוגגים ביחד!

3) המסורת מספרת על ארבעה בנים, המתייחסים באופן שונה ליציאת מצרים ולאחריותם לספר סיפור זה. הלילה הזה, נבקש לברר איזה סיפור עלינו לספר לילדינו. מהם ארבע הדוגמאות להתנגדות, מיהן ארבע הדמויות בסיפור השחרור? בת-הברית, רואה את סבלם של המדוכאים ושואל על איזה כוח עליו לוותר כדי לעמוד בסולידריות עם האחר. הבן הכובש והמדכא, שנולד לתוך מצב מתמשך של כיבוש, ומאמין שכדי לשמר את מה ששלו עליו להמשיך לדכא אחרים הבנים והבנות המדוכאים, שנולדו לשעבוד, וכל בחירה, כל חלום, מהווים עבורם מאבק קשה מנשוא. אלה יובילו את המסע אל עבר החירות והמאבק לכבוד. אולם, כמה מן הילדים האלה אינם נוכחים משום שנכלאו. הרביעי הוא המעמיד פנים שאינו יודע מספיק על-מנת לשאול, אך האמת היא שהוא רואה, ומחליט להסב מבטו. אנו בוחרים לא לוותר על אף אחד מן הבנות והבנים, וקוראים לכולן להצטרף אל התנועה שלנו למען הצדק

4) ספר שמות פותח בסיפורם של בני ישראל שרבו והתעצמו במצרים, ומספר על הפרעה החדש ששיעבד אותם. נזכור, כי בכל דור ודור ובכל מקום קמים מדכאים אשר מנצלים את הפחד מפני האחר, מפני "האיום הדמוגרפי", אולם אנו לא נובל למחוזות של פחד ובורות. תחת זאת, נזכור ונכבד את מורשתן של שפרה ופועה, המיילדות העבריות האמיצות אשר עמדו בהתנגדותן מול גזירותיו של פרעה להמית את צאצאי העברים. כאשר האלימות והגזענות הופכים לצו השעה בדרגים הפוליטיים הגבוהים ביותר, ומובילים לדה-הומניזציה של אלה החיים תחת משטרו של החזק, אנו עומדים כתף אל כתף עם שפרה ופועה, במעשה של התנגדות אזרחית.

#FreedomSederHebron

Youth Against Settlements
شباب ضد الإستيطان

Hebron Freedom Fund
Working for Peace and Justice

8) מרור

גרה מרה
 לנעוץ שיניים במרור, הנושך בחזרה.
 מכל הטעמים הרעים, המתוק
 והמלוח
 החמוץ
 מן המר נרחק.
 נירק אותו. אך לא הלילה.
 הלילה נטעם את מרורנו,
 ננעץ שינינו בכישלוננו, נמצוץ לשדו.
 עבדים היינו במצרים, מזכירה
 ההגדה,
 ועודנו עבדים,
 אך מי משעבד אותנו, ולמה?
 העצם אותה נכרסם שלנו היא,
 רק אני יכולה לספר לעצמי היכן
 נתקעתי, נשביתי, היכן אני מוחזקת
 משועממת אך חשה בנוח
 בתוך הקופסא אותה הכרתי היטב.
 זה הרגע לקרוא לקופסא הזו בשמה
 לחוש בדפנותיה, ללמוד את ממדיו
 של הכלא בו אני עליי לבחור,
 לצאת ביציאת מצרים יחידה.
 לא אוכל להצטרף לאיש
 לא אוכל לצעוד איתכם
 לפני שאמדוד את קירותיי
 כדי לשברם.
 מחושך לאור
 מפחד ושתיקה לקללה.
 הידוע ננטש לטובת משהו חדש
 ומפחיד.
 המרור הוא טעמו הראשון של
 החופש.

מתוך: *The Art of Blessing the Day* by
 Marge Piercy

7) לארצנו

לארצנו,
 שקרובה היא לדבר אללה,
 תקרה של עננים
 לארצנו,
 שרחוקה היא מתארי השם,
 מפה של העדרות
 לארצנו,
 שקטנה היא כגרגיר שמשם,
 אפקי שמימי... ותהום
 נסתרת
 לארצנו,
 שעניה היא ככנפי הקורא,
 ספרי קדש... ופצע בזהות
 לארצנו,
 שמכתרת היא וגבעותיה
 מששעות,
 מארבי העבר החדש
 לארצנו, ששבוייה היא
 החרות למות מפסופים
 ובערה
 וארצנו, גליל הדמים שלה
 פנינה קורנת למרחוק
 מאירה את שמחוץ לה...
 ואלו אנו, בפנים,
 הזלכים ונחנקים!

על ידי מחמוד דרוויש

תרגום אהוד הורביץ

מתוך: *The Butterfly's Burden*

6) לפי המסורת, נוהגים לטפטף
 טיפה אחת מכוס היין על כל אחת
 מעשר המכות שבהן הוכו המצרים.
 זוהי מחווה סמלית צנועה,
 שמטרתה למתן את תחושות
 השמחה על היציאה מעבדות
 לחירות, בזכרנו את המצרים כבני
 אדם אשר סבלו גם הם במהלך
 מסעם של בני ישראל אל החופש.
 הלילה הזה, נתרכז בכמה מן
 המכות הניחתות על העם הפלסטיני
 בימינו.

1. התנחלות ונישול אדמות
 2. הגבלת התנועה ומחסומים
 3. עוצר
 4. מאסרים
 5. מערכות של הפרדה
 6. הוצאות להורג ללא משפט
 7. מעקב
 8. חילול דתות ומסורות
 9. טבח ואלימות בין קהילות
 10. הרג של אלה המתקוממים
- נגד הכיבוש

A. Daniel Roth - allthesedays.org

9) לפעמים אנחנו חושבים לעצמנו שכל מה שדרוש הוא מנהיג מעורר השראה, או רגע אחד של צלילות כדי שהמונים יוכלו לפעול למען צדק וחירות. למעשה, מה שצריך הוא הנכונות ליטול סיכון. אנו נדרשים, לא משנה מי אנחנו, לצעוד קדימה בלי לדעת לאן ייקח אותנו הצעד הבא. בסיפור יציאת מצרים, נחשון היה זה שהנכנס אל הים לפני שנחצה לשניים. אומרים שהצעד הראשון הזה היה מה שחצה את הים והתווה את הדרך אל עבר החירות. כשם שהתחלנו, כך נסיים, בשאלה: כיצד נוכל אנו לעודד את עמנו, את קהילתינו, לצעוד עמנו אל עבר החירות? הלילה הזה הוא רק דוגמה אחת לכך, אולם יש לפנינו עוד דרך ארוכה. המציאות תשתנה, עבור המדוכא והמדכא גם יחד, רק אם נוכל להדגים כיצד שינוי זה יכול להיראות.

#FreedomSederHebron

תרגום איתמר מנוף

